

Odezwa z okazji Tygodnia Miłosierdzia "Odkupienie szczytem i źródłem miłosierdzia"

Drodzy Bracia i Siostry,

W roku 2000 od Wcielenia Syna Bożego, który przyszedł na świat aby nas odkupić i zbawić Jan Paweł II wyniósł do chwały ołtarzy s. Faustynę - apostołkę Miłosierdzia Bożego. Stają obok siebie: ODKUPIENIE I MIŁOSIERDZIE.

W tym miejscu przypominają się słowa psalmu 130: *U Pana bowiem jest miłosierdzie i obfite u Niego odkupienie. On sam odkupi Izraela ze wszystkich jego nieprawości.*

Bóg wychodzi człowiekowi naprzeciw. Przebacza mu, ponieważ go kocha i chce by był szczęśliwy. Troska Boga o wyzwolenie, odkupienie człowieka przewija się przez cały Stary Testament, a gdy nadeszła *pełnia czasu* wyraziła się w tym, że *Syn Człowieczy przychodzi, aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu...*

Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Umierając za nas na krzyżu Pan Jezus odsłania bezmiar Bożego miłosierdzia. Odkupiciel człowieka (Redemptor hominis) jest bogaty w miłosierdzie (Dives in misericordia).

Korzystając z daru odkupienia chrześcijanin doświadcza Bożej miłości i miłosierdzia. Na miłość odpowiadamy miłością. Tu jest powód (źródło) naszej miłości Boga i bliźniego. Sam Chrystus nas zachęca: *Miłujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowałem. Kto zadanie służby bliźniemu, zadanie miłosierdzia, podejmie, nie będzie zapomniany: Co uczyniliście jednemu z tych najmniejszych - mnieście uczynili, zapewnia Pan Jezus.*

Drodzy Diecezjanie!

Chrystus nieustannie nas posyła do tych, *którzy się źle mają*. Popatrzmy na otaczające nas obszary materialnego niedostatku. Widzimy duchowe rany i rozdarcie w sercu człowieka, w rodzinach, środowiskach. To rozdarcie wewnętrzne dziś pogłębia się, gdyż biedny może niejako dotknąć przez ekran telewizora świat wygodny i pachnący, a wtedy czuje się jeszcze bardziej biedny, poniżony i pogrążony w swoim świecie ubóstwa, choroby, samotności. Rodzi się w nim bunt, nienawiść, a nierzadko sięga po owoce doraźnej przyjemności jak alkohol czy narkotyki, które go degradują, niszczą i odbierają wolność. A z niewoli uzależnienia nie wychodzi się bez pomocy drugiego, życzliwego człowieka.

Te zjawiska i zagrożenia odczytajmy jako nowe wezwanie do okazywania miłosierdzia.

W przypowieści o miłosiernym Samarytaninie Chrystus uczy nas śpieszyć z pomocą wszystkim potrzebującym bez wyjątku.

Taką postawę samarytańską formujemy i zasilamy przez modlitwę. *Modlitwa jest wołaniem o miłosierdzie Boga wobec wielorakiego zła, jakie krąży nad ludzkością i jej zagraża* (Jan Paweł II, Dives in misericordia). Jest konieczna, byśmy w dobrym wytrwali. Łączmy się zatem w modlitwie, zwłaszcza w rodzinie i przy ołtarzu, byśmy skuteczniej apostołowali dobrym słowem i czynem.

W tym miejscu przypomnijmy sobie z katechizmu o jakie konkretnie słowa i czyny chodzi, mając na uwadze duszę i ciało bliźniego: Grzesznych upominać. Nieumiejętnych pouczać. Wątpiącym dobrze radzić. Strapionych pocieszać. Krzywdy cierpliwie znosić. Urazy chętnie darować. Modlić się za żywych i umarłych. Głodnych nakarmić. Spragnionych napoić. Nagich przyodziać. Podróżnych w dom przyjąć. Więźniów pocieszać. Chorych nawiedzać. Umarłych grzebać.

Moi Drodzy!

Miłosierdzie jest naszym stałym zadaniem. Tydzień Miłosierdzia daje sposobność do

budzenia wrażliwości na ludzkie potrzeby, wzmożenia naszej solidarności i ofiarności, wpatrywania się w przykłady świętych, którzy apostołowali na polu dobroczynności. Rok Jubileuszowy związany jest z tradycją pielgrzymowania do świętych miejsc, dlatego gorąco zapraszam do udziału w jubileuszowej pielgrzymce do naszego diecezjalnego sanktuarium Matki Bożej w Lubecku, w Tygodniu Miłosierdzia, 7 października o godz. 11.00.

Słowa zaproszenia kieruję do wszystkich, którym pomoc potrzebującym leży na sercu, a w szczególności do wolontariuszy Caritas Parafii naszej diecezji, wolontariuszy wspomagających inne dzieła miłosierdzia, jak również pracowników etatowych tych placówek, które zajmują się posługą wśród ubogich, chorych i bezdomnych.

Niech Pan bogaty w Miłosierdzie błogosławi wszystkim, którzy dzielą się z potrzebującymi, wspierają uboższe rodziny, pielęgnują chorych, odwiedzają samotnych, ofiarują swój czas, wiedzę i pomoc materialną, włączają się w pracę parafialnych zespołów Caritas, składają ofiary dla poszkodowanych przez susze, powodzie i inne klęski żywiołowe, Niech Jego opieka stale Warn towarzyszy.

+ Jan Wiczorek
Biskup Gliwicki

Gliwice, 4 września 2000 r.

Powyższą odezwę proszę odczytać w niedzielę 24 września br.